

Poznání Boha - 5

- *mluví* **Andrew Wommack**

Co o Bohu odhaluje Boží Slovo

Andrew Wommack - Knowing God - 5 - What The Word Reveals About God

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **02**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Andrew Wommack - Poznání Boha - 5 - Co o Bohu odhaluje Boží Slovo

Najděte si Filipským 3. kapitolu. Zde jsem ve čtvrtek začal tuto sérii a mluvil jsem na téma "Znát Boha", protože je tolik důležité a znamená to víc, než si často myslíme. Mohli bychom si myslet, že lidé Boha znají, ale většina lidí ve skutečnosti k Bohu přichází pouze v krizi. Přichází, protože jsou fyzicky nemocní, prožívají nějaké trauma a podobně, a přijdou k Bohu, aby jim pomohl. A je pravda, že Bůh vás miluje, chce vaše tělo uzdravit, požehnat vás ve finanční oblasti, uzdravit vaše manželství a podobně, to všechno je pravda, ale pokud si nedáte pozor, tak budete Boha hledat pouze pro to, co vám může dát, ale ne pro Něho samotného. A to je úplně převrácené a v křesťanském životě to vede ke spoustě problémů.

Spousta lidí se chová jako malé rozmazlené děti, které za rodiče přijdou pokaždé, když něco potřebují. Když potřebují pomoc, tak se o rodiče zajímají, ale jinak jakoby neexistovali. Nikdy nepoděkují, nebudují s rodiči vztah, dělají si své věci a mají radši své přátele, ale jakmile se dostanou do potíží, tak ví, kam se obrátit a běží k rodičům. A stejně jako rodiče - milujete svoje děti a pomáháte jim, ale lidi, Bůh je mnohem víc. Bůh není zdroj věcí, On nás miluje! Bůh je úplně jiný, než si většina lidí myslí, že je. Vidí Boha jako přísného, zlého, odsuzujícího, ale On takový vůbec není. Bůh je milující nebeský Otec, který s vámi touží mít osobní vztah, a to mnohem víc, než vy toužíte mít vztah s Ním.

Takže jsem mluvil o tom, že celým smyslem spasení - že spasení je celé o tom, mít s Ním důvěrný vztah a znát Ho. Minulý večer jsem sdílel, že překážka číslo jedna, abychom Boha opravdu znali je, že jsme tolik fyzicky ovládaní, že používáme pouze svých 5 smyslů a snažíme se Boha vnímat nějakým fyzickým, hmatatelným a přirozeným způsobem. A jak jsem již říkal, někdy jsou v tom chyceni více lidé, kteří jsou naplnění Duchem, než lidé, kteří jsou denominační, protože když prožijete křest Duchem Svatým, tak se dějí nadpřirozené věci, můžete Boží přítomnost cítit, může vás naplnit velká radost a Boží přítomnost můžete hmatatelně cítit a pokud si nedáte pozor, tak se z vás stanou závisláci na pocitech. A potom pokud Boží přítomnost necítíte, tak nevěříte, že je s vámi. Někdy právě naopak denominační lidé, kteří nevěří, že můžete Boha prožívat opravdu skutečným způsobem, musí žít pouze podle víry, protože to je jediná věc, kterou mají. Amen? :D

Je problém, že se můžete dostat na místo, kdy jste chyceni ve skutečnosti, že jste Boha cítili. Někteří se modlí a prosí Boha, aby se jich dotkl. Pokud by se vás Bůh dotkl a měli byste husí kůži, nebo by se vám ukázal anděl apod., tak by vás to zničilo. Protože další den byste museli prožít přinejmenším stejnou manifestaci Boží přítomnosti, jinak byste si říkali: "Bože, co je špatně? Proč ses neukázal?" Ale přitom pravda je, že Bůh je s vámi neustále. A někdy se sice dějí speciální věci, ale my se na nich stáváme závislí a brání nám to, abychom mohli Boha opravdu znát. Pokud jste ještě neslyšeli, o čem jsem minulý večer mluvil, tak si sežeňte záznamy, protože to potřebujete slyšet. Mluvím tam mimo jiné o tom, jak Pavel říká, že dříve Ježíše znal podle těla, ale nyní Ho už takto nezná. V těle nemůžete Boha skutečně uctívat, musíte Ho uctívat v Duchu a v Pravdě. [Jan 4:24] O tom jsme mluvili minulý večer.

A dnes ráno... O čem jsem dnes ráno mluvil? Kdo dával pozor? Bylo to něco opravdu dobrého. Jasně - bylo to, že do duchovní sféry, do ducha se můžete dostat jedinečně skrze Boží Slovo. Boží Slovo, které k vám Bůh mluví, je Duch a je život. A potom jsme šli do 2 Petrovy 1, kde je napsané, že nám Bůh dal všechny věci, které patří k životu a zbožnosti, skrze poznání Toho, který nás povolal k slávě a ctnosti. A tím poznáním nám byla dána veliká a drahá zaslíbení, abyste se díky nim stali účastníky božské přirozenosti, když jste unikli zkáze, která ve světě panuje skrze žádosti.

Takže pokud se chcete dostat do ducha... Do ducha se nedostanete tak, že složíte ruce do určité pozice, zavřete oči, nebo budete dělat nějaké náboženské věci, které někteří lidé považují za znamení duchovnosti. Být duchovní znamená být dominován/určován Božím Slovem. Boží Slovo je Duch a je Život. A vy se řídíte podle toho, co Boží Slovo říká, a ne podle svých pocitů. Boží Slovo

říká, že Bůh je s námi neustále, že nás nikdy neopustí ani se nás nezřekne. Kde se dva nebo tři sejdou, tam je On uprostřed nich. Tohle Bible říká a přesto - jak často v církvi říkáme: "Bože, přijď a buď dnes s námi. Prosíme Tě, přijď..." - Tohle jsou hloupé modlitby. Bůh již řekl, že je s vámi, že vás nikdy neopustí, ani se vás nezřekne, ale lidé se pak při odchodu z církve modlí: "Bože, jdi prosím s námi, jak odsud odejdeme. Buď tento týden s námi..." - Hloupá modlitba. Jak by na takovou modlitbu měl Bůh vůbec odpovědět? On říká: "Nikdy vás neopustím ani se vás nezřeknu." Takže jediný způsob, jak odpovědět na takovou modlitbu by byl, aby porušil své slovo, nedodržel svůj slib, opustil vás a potom se vrátil, aby vaši modlitbu naplnil. Někteří si říkáte, že to zveličuji, ale je to důležité. Víte, proč se modlíme hloupé modlitby? Protože nevěříme tomu, co Boží Slovo říká!

Prosíme Boha, aby přišel a pomazal nás, protože nevěříme, co Bůh říká - říká, že Ježíš vás už pomazal! Ježíš řekl: "Duch Boží je nade mnou." - Ježíš se nemodlil, aby přišel, říká, že již je nad ním. Většina církví, kam přijdu mluvit, mě vezmou do zadní místnosti a tam se za mě modlí. Modlí se, aby mě Bůh pomazal, a podobně. A já jsem velmi zdvořilý a milý a nikdy neříkám nic, co by někoho pobouřilo, takže obvykle nic neřeknu nahlas, ale myslím si: "Pokud nevěříte, že jsem pomazaný, tak proč jste mě vůbec zvali?" :D Proč byste prosili Boha, aby mě pomazal 10 minut před tím, než mám jít mluvit? To je ale hloupé. Bůh by byl nespravedlivý, pokud by mě povolal kázat Jeho Slovo a nedal mi Jeho schopnost, abych to byl schopen dělat. A já vím, že jedním v Boží schopnosti. Vy to možná nevíte, někteří o tom můžete pochybovat, ale já jsem býval úplně introvert. Nedokázal jsem se ani lidem podívat do očí, ani jsem nebyl schopný s někým o samotě mluvit, a nyní kážu miliónům a miliónům lidí. Dělán něco, co je pro mě absolutně nemožné. Já vím, že mě Bůh pomazal, takže nechodím Boha prosit, aby udělal, co již slíbil, že udělá. Neprosím Boha, aby mě uzdravil, když říká, že Jeho ranami jsem byl uzdraven. Všechny tyto věci ukazují na to, že Boha neznáme.

Potřebujeme začít jednat podle Slova. Boží Slovo říká, že nás Bůh nikdy neopustí ani se nás nezřekne. Takže je mi jedno, zda to cítíte, nebo ne, ale Bůh je vždycky s vámi! "Ale já to necítím..." - Dostali jsme se na místo, kdy pocity jsou pro nás důležitější, než Boží Slovo. "Boží Slovo sice říká tohle, ale já cítím něco jiného, cítím bolest, takže nemůžu být uzdraven..." - To není pravda! Pokud se dnes dostanu za úvod, tak s vámi budu tyto věci sdílet. :D

Vraťme se do Filipským 3, kde jsme začali verši, kde Pavel mluví o tom, že Ho chce znát. *Filipským 3:7 Ale cokoli mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. ⁸A vůbec všechno považuji za ztrátu vzhledem k nadřazenosti poznání Krista Ježíše, mého Pána. Pro něj jsem to všechno ztratil a pokládám to za hnůj, abych získal Krista.* - Pokud by každý člověk zde, měl takový přístup - že znát Ježíše by pro něj bylo důležitější, než všechno ostatní, že by pro něj ve srovnání s Kristem bylo všechno ostatní jako hnůj, to by byl mazec. Jaké skvělé Slovo! Pokud by tomu věřil každý z nás, tak vám garantuji, že váš život by mířil strmě vzhůru, děly by se zázraky, měli byste pokoj, radost, moc, prosperitu, požehnání a vůbec všechno by šlo nahoru, jen kdybyste Boha měli na prvním místě ve svém životě, jak zde Pavel píše. Bez výjimky. Pokud váš život není úplně nadpřirozený, potom nepovažujete všechno ve srovnání s Kristem za hnůj. Shrnutí - věnujete se jiným věcem a zaměstnávají vás jiné věci. Znat Ježíše je tolik důležité!

A ve verši 9 čteme, co je výsledkem: ⁹*a byl shledán v něm, nemaje svou spravedlnost, která je ze Zákona, ale tu, která je skrze víru Kristovu, tu spravedlnost, která je z Boha a spočívá ve víře;* ¹⁰*abych poznal jeho i moc jeho vzkříšení a účast na jeho utrpení.* - V osmém verši říká, že všechno počítá za ztrátu a za hnůj v porovnání s poznáním Krista a ve verši 10 říká: "Abych Ho mohl znát." Takže se to rozvíjí. Boha prostě nepoznáte najednou a nebudete Ho mít najednou "vyřešeného". Pavel ve verši 13 pokračuje: ¹³*Bratři, já nemám za to, že bych již uchvátil, ale činím jediné:* - Tohle je další tajemství - dělat jen jednu věc. Dejte Boha na první místo, hledejte nejprve Boží království a garantuji vám, že vám bude všechno přidáno. *"ale činím jediné: zapomínaje na to, co je za mnou,*

a vztahuje se k tomu, co je přede mnou, ¹⁴ženu se k cíli, k vítězné odměně Božího povolání shůry v Kristu Ježíši.

Takže poznání Boha není statická věc, není to jednorázová věc, neznáte Boha po jediném setkání s Ním. Chtěl bych mít čas a jít do Exodu 32 a 33, kde se píše o Mojžíšovi. Mojžíš v té době znal Boha jako nikdo jiný. Bůh s ním mluvil tváří v tvář. Bůh dokonce v 16. kapitole napomenul druhé. Kórach a další vyšli v knize Numeri a mluvili proti Mojžíšovi: "Ty si myslíš, že jsi jediný, koho si Bůh může použít? My všichni jsme levité, všichni jsme Boží služebníci." A tehdy se otevřela země, pohltila a zaživa pohřbila je a dalších 250 lidí. A potom Bůh řekl slyšitelným hlasem: "Pokud se mnou chce někdo z vás mluvit, tak jim dám sen, vidění, zjevení, ale k mému služebníku Mojžíšovi budu mluvit tváří v tvář." Mojžíš byl mocný muž, co? A přitom Mojžíš v Exodu 32 volá: "Bože, ukaž mi své cesty, abych Tě mohl znát." Muž, který již mluvil s Bohem tváří v tvář, viděl hořící keř, viděl 10 ran, které postihly Egypt, vyvedl z Egypta Izraelský národ, muž, který vyšel na horu a při jeho návratu mu zářil obličej, tento muž říká: "Ukaž mi své cesty, abych Tě mohl znát."

Boha nikdy nebudete kompletně znát. Bůh je nekonečný, je mnohem větší, než umíme naším maličkým mozečkem přijmout. Poznání Boha je probíhající proces. Pokud by nám Bůh najednou o sobě všechno odhalil, tak by vás to "přetížilo" a způsobilo "sebezničení". Věřím, že jak Bible říká: "Nikdo nemůže vidět Boha a zůstat naživu" - že to není, že kdybyste ho uviděli, tak by vás Bůh zabil, protože chce zůstat ve skrytu, ale protože Bůh je tak úžasný, že tyhle fyzická těla nejsou schopná Boží slávu pojmout. Pokud bychom Boha uviděli v plnosti, tak by nás to zničilo. Někdy nám to nedochází, protože jsme viděli Ježíše v těle a jak jsem o tom mluvil minulý večer, tak Ježíš měl fyzické tělo, které [naším očím] skrývalo, kdo doopravdy byl. Ale když Ježíše viděl apoštol Jan na ostrově Patmos, tak viděl vzkříšeného Ježíše a padl mu k nohám jako mrtvý. Už si nedával hlavu na Jeho hrud', ale viděl Ježíše, jaký skutečně je. Pokud bychom opravdu uviděli Boha v celé Jeho slávě, tak vám garantuji, že byste prostě už nemohli dál žít.

Pavel zde píše: "Abych Ho mohl znát." Je to věc, která se rozvíjí. Pavel Ježíše již nějak znal, ale chtěl Ho znát víc. A věřím, že verš 9 je klíčový. Dnes večer chci namísto vyučování jedné věci zmínit více různých věcí, které věřím, že jsou klíčové pro poznání Boha.

Znovu jsem se narodil, když mi bylo 8 let, znal jsem Ježíše jako svého spasitele a moje znovuzrození bylo skutečné. Už následující den se mi ve třetí třídě smáli, protože jsem se stal křesťanem. Poznali na mě, že jsem jiný. Bylo mi osm let a moji přátelé se mě ptali: "Co se s tebou stalo?" - "Byl jsem zachráněný." Amen? Takže jsem znal Ježíše, jako svého spasitele, ale stal jsem se náboženským člověkem. Každý den jsem si četl z Bible - nazývalo se to tehdy "čtení na každý den" a od svých 8 až do 18 let jsem ani jednou nevynechal. Vzpomínám si, že jsme se jednou odněkud vrátili pozdě v noci, dali mě do postele, ale já jsem se vzbudil, protože jsem si ten den ještě nečetl čtení z Bible a před usnutím jsem si musel přečíst.

Takový jsem byl. Studoval jsem Boží Slovo, ale nebylo pro mě živé způsobem, o kterém jsem mluvil dnes ráno. Četl jsem ho s náboženským myšlením. Ježíš v Markovi 7:13 říká, že Boží slovo rušíte svými tradicemi, které jste si ustanovili. Tradice a učení lidí úplně ničí moc Božího Slova a přesně to se mi stalo. Vzpomínám si, jak mně po té události 23. března 1968 Boží Slovo ožilo. Otevřel jsem Bibli a četl jsem věci, které jsem znal. Například Skutky 3, kde Ježíš uzdravil muže u chrámové brány. Moje náboženská kultura mě ty věci učila, ale vždy byly zduchovňovány. Vysvětlovali to, že než potkáme Ježíše, tak bez Boha jsme všichni chromí. A když přijmete Ježíše do svého života, tak už nejste duchovně a emocionálně ochrnutí, protože vás Ježíš uzdraví, pozvedne a půjdete s ním do nebe. Zduchovňovali to. Sice to zní divně, ale po té zkušenosti s Pánem jsem četl Skutky 3 a poprvé v životě mě to trklo - že ten chromý byl uzdraven fyzicky! Já jsem to tolikrát slyšel zduchovňované, že by mě ani nenapadlo, že se zde píše o skutečném zázraku! Vždycky mi to bylo podáváno jako symbolika. Náboženské tradice a učení lidí úplně anulují Boží Slovo a vezmou mu moc. Proto jsem četl Bibli, ale nebyla pro mě živá. Znal jsem Ježíše jako

zachránce, ale ve skutečnosti jsem Ho neznal. Jako bych jen poslouchal, co o Něm říkají druzí.

Vzpomínám si, že když můj táta na velikonoční pondělí zemřel, tak přišel baptistický pastor a řekl: "Bůh tvého otce potřeboval v nebi víc, než ho potřebuješ ty. Bůh si dnes vzal tvého tátu domů." A vzpomínám si, jak jsem jako 12 letý kluk přemýšlel: "Na co Bůh potřebuje mého tátu v nebi?" Říkal jsem si: "To přece nedává žádný smysl." Ale víte co? Já jsem ve skutečnosti Boha neznal, takže jsem prostě přijal názory jiných lidí a myslel jsem si: "Aha, tak to tedy musela být Boží vůle..." A přijal jsem to. A takto jsem žil. A jedna z věcí, která se učila, a to ať již doslova - a věřím, že i doslova, protože každý, kdo prošel náboženským systémem, přišel ke stejnému závěru - já jsem věřil, že Bůh mě miluje a odpoví na mé modlitby a bude mě používat v závislosti na tom, jak svatě žiji. Musel jsem si Boží požehnání zasloužit a získat. Takže od 8 let až do 18 jsem hledal Boha a toužil jsem po Boží moci. Než zemřel můj táta, tak jsem se za něj jako 11 letý kluk 6 měsíců modlil a postil. Postil jsem se a doufal jsem, že by to mohlo na Boha zapůsobit a uzdravil by ho. Udělal jsem všechno, co jsem znal, a přesto jsem neviděl vítězství, neměl jsem ve svém životě žádnou moc. Ale byl jsem v tom kolotoči o zasloužení si Boží přízně.

Jak jsem vám už říkal - byl jsem introvert a nemohl jsem se lidem ani podívat do tváře, ale protože mně tolikrát říkali, že musím pro Boha něco dělat, že musím svědčit, že pokud nebudu svědčit, tak na mých rukách bude krev, takže jsem byl v odsouzení a tak vystrašený, že jsem se burcoval... Strávil jsem hodinu burcováním se, abych pak šel a klepal na dveře a někomu řekl o Ježíši. Úplně jsem se nutil dělat věci. A dělal jsem všechno, co jsem znal. Žil jsem svatěji, než pastoři v naší církvi. Za celých 59 let svého života jsem neřekl sprosté slovo, nikdy jsem nepil alkohol, nekouřil, neochutnal kávu. Někteří z vás si pomyslí: "Káva?" Víte, káva a alkohol, to není jedna a ta samá věc. V Písmu máte, že kávu můžete pít. Marek 16:18 říká, že i kdybyste vypili něco jedovatého, tak vám to neublíží. Amen? :D

Jen říkám, že jsem žil "svatý" život. Zde vidíte mistra spravedlnosti. Ale víte, co se stalo? Myslel jsem si, že mě Bůh nebude milovat a nebude mi žehnat, pokud nebudu svatý. A tak jsem začal zkoušet být svatý a žil jsem "svatěji" víc, než pravděpodobně kdokoliv zde. Žil jsem "svatěji", než většina lidí, ale v mém životě stejně nebyla žádná moc ani vítězství. Snažil jsem se víc a víc a říkal jsem si, že pokud zvládnou ještě víc, ještě trochu víc, tak potom už snad Bůh bude v mém životě jednat. A teď vám prozradím, co úplně změnilo můj život. A věřím, že přesně o tomto mluví Filipským 3:9. Stalo se to v sobotu večer, 23. března 1968... Zde uvidíte, jak jsem byl náboženský. Roky jsem se se svými nejlepšími přáteli každou sobotu scházel a od 10 do 11 hodin v noci jsme se modlili.

Bylo mi osmnáct a jako obvykle jsme se v sobotu sešli k modlitbám. Někdy tam přišli i vedoucí z církve a někdy tam přišel i Marian, vedoucí mládeže, a on byl jiný. Byl to ten člověk, o kterém se hlasovalo, zda ho vyloučí, protože říkal: "Chvála Pánu! Haleluja!" A oni to považovali za svatokrádež. Marian v sobě měl nadšení, které ostatní neměli. Byl tehdy na tom modlitebním setkání, a zatímco se ostatní ještě bavili, tak si klekl a začal se modlit. Když se Marian modlil, tak to bylo úžasné - on mluvil s Pánem a Pán mluvil s ním, bylo to jiné, než moje modlitby. Já jsem se modlil: "Bože, odpusť nám naše mnohé hříchy... Požehnej nás... Pošli probuzení... Pomož nám... Pokud je to tvoje vůle, pro Ježíše Krista, amen." Vždycky jsem se modlil prakticky to samé, protože jsem se to naučil od lidí. Papouškoval jsem modlitby jiných, ale Marian mluvil s Bohem a mluvil s Ním o všem možném a Bůh mluvil s ním. Bylo to zajímavé, a když se Marian modlil, tak jsem si to užíval. Akorát když skončil modlitbu, tak už nezbylo nic, za co se modlit. :D

Tohle bylo ještě před tím, než jsem byl pokřtěný Duchem Svatým a mluvil v jazycích, takže jsem se vždycky modlil jako první, abych si odbyl svoji modlitbu a mohl si vychutnat tu jeho. Ale ten večer si prostě klekl a modlil se asi 30-40 minut, modlil se za každého na světě. A já jsem si během toho říkal: "Jak teď budu vypadat já, až na mě dojde řada? Marian už řekl úplně všechno a všichni si budou myslet, že jsem trouba..." A byl jsem na Mariana tak našťvaný, že se modlil dřív než já.

A zatímco se modlil, tak jsem v srdci měl vztek a hořkost, a myslel jsem si o něm nepěkné věci. A ani nevím, jak se to všechno seběhlo, ale bylo to, jakoby Bůh odtáhl závěs a ukázal mi, jak jsem byl samospravedlivý, náboženský a pokrytecký.

A přesně o tom mluví tento verš. Já jsem se snažil o samospravedlnost, o spravedlnost, která je ze Zákona. Žil jsem svatě, neklel jsem, nemluvil sprostě, nedělal špatné věci a vyhýbal se těm, kteří je dělali. Žil jsem "svatě", na všechny jsem se díval s patra, odsuzoval jsem druhé, ale dělal jsem zásadní chybu - myslel jsem si, že mě Bůh miluje, odpovídá na mé modlitby a žehná mi, úměrně tomu, jak dobře žiji. A Pavel zde píše, že musíte být nalezeni v Něm, nemaje vlastní spravedlnosti, která je ze Zákona, ale tu která je skrze víru Kristovu. Spravedlnost, která je z Boha a z víry. Jsou dva druhy spravedlnosti. Je samospravedlnost, kterou se ukazujete před lidmi. || Ale co se týká Boha, tak samospravedlnost je k ničemu. Nemá na cokoli absolutně žádný vliv. Nevím, zda tomu rozumíte, ale co teď říkám, je v rozporu s 99% křesťanských kázání. Křesťanství je kázáno, že pokud chcete, aby Bůh odpověděl na vaše modlitby, tak musíte být svatí, dělat tohle a tamto, a aby Bůh jednal ve vašem životě, tak si to musíte nějak zasloužit. A přesně tohle jsem si myslel. Pokud si něco takového myslíte, tak to je překážka číslo jedna v poznání Boha, protože nerozumíte, že Bůh v našich životech nejedná podle toho, co si zasloužíme.

Když tohle kážu, tak to některé lidi naštvě a odejdou. Minulý rok mě vyhodili z vysílání z několika rádio stanic, protože jsem říkal, že můžete žít a hřešit jak chcete a Bůh vás stejně bude milovat - a to prý není možné, takže mě vyhodili. Vyhodili mě i z některých televizních stanic. Spousta lidí mě kvůli tomu pronásledovala a mluvila proti mně. Ale tito lidé nerozumí tomu, že pokud věří, že musíte být svatí, tak to je relativní. Svatí v porovnání s kým? Pokud se budete srovnávat s ostatními lidmi, tak já můžu v porovnání s ostatními vypadat celkem dobře. Žil jsem svatěji než vy, neudělal jsem spoustu věcí, které jste vy udělali, ale kdo chce být ten nejlepší hříšník, který kdy přišel do pekla? Všichni zhřešili a minuli Boží slávu. Pravda, možná můžu ve srovnání s vámi vypadat dobře, ale pokud se srovnáte s Božím standardem, tak vůbec nikdo z nás nemá žádné právo nárokovat si před Bohem spravedlnost. Je mi jedno, jak moc se modlíte, jak moc studujete Slovo, jak jste sami o sobě svatí, protože jste padlí a nekonečně daleko od Božího standardu dokonalosti. Takže je samospravedlnost, která působí, že vypadáte pěkně před lidmi a před Zákonem, ale když přijde na Boha, tak nikdy nejste schopní být [sami o sobě] dostatečně spravedliví. Všichni jsme zhřešili a minuli Boží slávu. Je jedno, zda jen o vlasek nebo o pořádný kus. Ze všeho nejdřív potřebujete skončit s důvěrou v sebe [a ve své skutky]. A přesně tohle se mi tehdy stalo.

Byl jsem na tom modlitebním setkání a myslel jsem si všechny ty zkažené myšlenky, které vycházeli ze sobectví: "Co si o mně lidé pomyslí?" Byl jsem pyšný na svoji "svatost" a na svůj standard. Všichni se na mě dívali jako na duchovního vedoucího, duchovního giganta a mě zaměstnávali myšlenky, co si o mně lidé pomyslí. A Bůh prostě odhrnul závěs a já jsem se najednou viděl, jak mě Bůh vidí navenek. Ne co se týká ducha, ale vnějšku a uvědomil jsem si, že jsem pokrytec! Uvědomil jsem si, že jsem spoléhal na svoji vlastní spravedlnost a ne na Boží spravedlnost. Uvědomil jsem si, že moje vlastní spravedlnost je jako špinavý hadr. V Izaiáši 64:5 je napsáno, že všechna naše spravedlnost je jako poskvrněné roucho, a když si to slovo najdete v řečtině, tak se tam mluví o menstruačních hadrech. Špinavé, poskvrněné menstruační hadry. Přesně taková je vaše dobrota, všechno, čím se o sobě chlubíte, vaše skvělé schopnosti - to všechno je před Bohem úplné nic. A pokud někoho uráží, o čem mluvím, a snažil by se říct: "Jak si tohle o mně dovoluješ říct?" Tak přesně tohle ukazuje, že neznáte Boha. Ukazuje to, že jste Boha sesadili z trůnu a snížili Ho na vaši úroveň, kdy Bůh je stejný jako my, nebo něco podobného.

Vždycky mě pobaví ty pořady, které vykreslují Boha v lidské podobě a má lidské nešvary, obvykle mívá nějaký hřích, špatné postoje a podobně - to je snaha dostat Boha na lidskou úroveň. Garantuji vám, že pokud byste někdy uviděli Boha, tak se nedá s ničím srovnat. Pokud někdo

prosazuje svoji dobrotu a své dobré skutky, pokud někdo říká, že musíte být svatí, aby si vás Bůh použil, tak nemá ani tušení, kdo Bůh je. Vůbec o Něm nemá páru. Možná můžete být v porovnání se mnou lepší, ale ne v porovnání s Bohem. A Pavel zde říká, že nemůžete mít vlastní spravedlnost, ale jediné Boží spravedlnost, která je z víry, a teprve potom můžete Boha poznat.

Věřím, že první krok k poznání Boha je, že si potřebujete udělat srovnání své samospravedlnosti a Božího dokonalého standardu svatosti, a uvědomit si, že sami nikdy nezvládnete udělat nic, abyste unikli Božímu hněvu. Že vám nepomůže zaříkání se, sliby, že budete hodní a tohle už nikdy neuděláte, a podobně. Musíte porozumět tomu, že nikdo z nás se nemůže před Boha postavit na základě své vlastní "dobroty". Musíme k Bohu přijít a spolehnout se pouze na jeho milost. Musíme se pokořit a říct: "Bože, buď mi milostivý, protože jsem hříšník." Musíte vztah s Bohem přijmout na základě milosti. A pokud si myslíte, že musíte něco udělat [, konat nějaké skutky], aby Bůh ve vašem životě jednal, tak Boha neznáte. Protože takové myšlení je obrovská překážka v poznání Boha, protože si myslíte, že Bůh s námi jedná na základě toho, co si zasloužíme.

Něco vám řeknu. Pro Boha nikdy nepracoval nikdo, kdo by byl [sám o sobě] kvalifikovaný, a takový člověk ani nikdy nebude. Bůh používá každého z nás Jeho milostí. Někteří lidé totiž pak nerozumí, jak Bůh může používat lidi, kteří potom spáchají smilstvo, zpronevěří peníze a podobně. Říkají: "Ale já jsem myslel, že to byl Boží člověk... Že skrze něj jedná Bůh." - Ano, byl to Boží člověk a Bůh skrze něj jednal. "No ale nakonec skončil špatně!" - Takže vy se snažíte říct, že pokud by měli ve svém životě nějaký hřích, že by je Bůh nepoužil? Pokud by Bůh používal pouze lidi, kteří ve svém životě nemají žádný hřích, těžko by mohl někoho použít. Zkuste takového člověka najít. Nemusí to být smilstvo, možná nelžou, nekradou a podobně, ale kdo z nás má všechno vyřešené? Bůh nás používá ze své milosti, ne pro naši vlastní svatost. A pokud tomu nerozumíte, tak jste se ještě nedostali ani k prvnímu kroku v poznání Boha. Pokud si ještě myslíte, že Bůh jedná s lidmi na základě jejich výkonu a dává jim, co si zaslouží, tak Bůh takový není.

Pokud byste se mnou zkusili mít vztah. Řekněme, že bych měl Boží kvality a možnosti, že bych o vás věděl všechno, znal každou vaši myšlenku, všechno, co jste udělali, co nikdo jiný neviděl. A pokud bych o vás věděl vše a pokaždé, když byste si dali tu čokoládu, kterou jste slibovali, že už nebudete jíst, pokaždé, když byste se dívali na ten pořad, nebo když byste se podívali na něco na internetu, nebo vám na mysl přišla myšlenka, kterou byste neměli mít - tak pokud bych tam vždy byl a říkal: "Jsi mimo! To je špatně, to nesmíš dělat! Jak si to dovoluješ?" Takže pokud bych o vás všechno věděl a měl tenhle přístup, tak by se zde nenašel nikdo, kdo by chtěl být můj přítel. Protože bych vás jen odsuzoval a říkal vám, že jste špatní a ukazoval bych na všechno, co není v pořádku. A my jsme byli učení, že takový je Bůh. A takové věci o Bohu říkají lidé, kteří Ho neznají. Bůh takový není. Bůh vám nepočítá vaše hříchy. Jak sem říkal, nebudu na toto téma kázat, ale už chybí jen málo. Jen chci zmínit, že tomu potřebujete porozumět. Mám vyučování nazvané "Čí spravedlnost?" a tam jsou popsány dva druhy spravedlnosti a je tam ukázané, že se počítá pouze spravedlnost, která je z víry. Být v Boží přítomnosti nám umožňuje pouze spravedlnost z víry, nikoliv ze skutků. Tomuhle opravdu potřebujete porozumět.

Já jsem to zjistil, protože mi Bůh ukázal všechnu moji samospravedlnost a to, jak jsem se snažil zasloužit si Boží požehnání. A v momentu jsem si uvědomil, že to je špatné. Bylo to pro mě zjevení, Bůh mi to odkryl. Moje modlitby předtím trvaly tak minutu, maximálně 3 minuty, ale tehdy jsem strávil 45 minut tím, že jsem se úplně odhalil, a před svými nejlepšími přáteli, před vedoucími z církve a před vedoucími mládeže jsem vyznal všechny zkažené věci, a to i věci, o kterých jsem do té doby nevěděl, že by se mnou byly špatně. Bůh mi to začal ukazovat a ukazoval mi moje postoje. Úplně jsem se odhalil a představil jsem se jako odporný pokrytec. Činil jsem pokání ze všeho, co se dalo. A podle teologie, kterou jsem tehdy měl, jsem očekával, že mě Bůh zabije. A to nepřeháním. Očekával jsem, že mě Bůh na místě zabije. Ale vyznal jsem všechno, co šlo, abych

snad, kdyby mě zabil, šel do nebe a ne do pekla. Činil jsem pokání úplně ze všeho, vyjmenoval jsem úplně všechno. A k mému překvapení - když jsem to všechno vyjmenoval, už nebylo co víc říct, nezadržel jsem vůbec nic, a jakmile jsem se tam úplně vyložil a řekl: "Bože je mi to líto, činím pokání, smiluj se nade mnou." Ležel jsem na tváři, už nebylo co říct. A najednou na mě přišla nadpřirozená Lásky a proudila skrze mě. A čtyři a půl měsíce jsem byl někde mimo. Bůh na mě vylil fyzicky hmotnou Lásku. Charles Finney popisuje podobnou zkušenost, že to bylo jako vlny tekuté Lásky, které se přes něj valily. D. L. Moody popisoval, že prožil, jako by přes něj tekla med nebo něco podobného.

Boží Lásky mě doslova přemohla a já jsem začal poznávat Boha. Klíč k tomu byl, že jsem už nešel se svojí vlastní spravedlností, ale přišel sem a pokořil jsem se. Bůh neodmění vaši samospravedlnost nějakou zkušeností nebo tím, že by se dotkl vašeho života. Boha začnete nacházet, pouze pokud dojdete na konec sebe sama. A jeden z důvodů, proč spousta lidí Boha opravdu nezná je, že nikdy nedošli na svůj konec. Stále si myslí, že Bůh má takové štěstí, že je má. Že vůbec není divu, že si je vybral, vidí v tom Boží moudrost. "Bože, dostaň mě na pódium a já už to pak zvládnou." - Ne, takhle ne. Musíte prvně dojít na konec sebe.

Než budete moct zjistit, kdo je Bůh, tak prvně potřebujete zjistit, že jste nic. Protože pokud si myslíte, že Bůh má s vámi vztah, protože je tak nadšený, že může mít někoho tak úžasného, jako jste vy, aby se s nimi sdílel, tak neznáte Boha. My jsme tolik lidsky orientovaní. Díváme se na sebe a srovnáváme se mezi sebou a s druhými, měříme se podle druhých, ale Bible říká, že to není moudré. Ale my to stejně děláme a v současné společnosti máme relativní pocit vlastní hodnoty. Společnost je nyní orientovaná na sebe a každý musí mít dobrý image. A i v církvi jsou dokonce semináře, jak si zvednout sebevědomí. Svoje děti nevystavíme zkoušce, která by mohla ukázat, že nejsou až tak dobří, jako jiní. Nechceme, aby se účastnili soutěživých sportů, kde by nemuseli vyhrát, protože by to mohlo zranit jejich sebevědomí. A řeknu vám, že to je démonický postoj.

Věřím v "sebevědomí", které je ale ve skutečnosti "Kristovědomím" - znovuzrozené sebevědomí. - Vím, kdo jsem v Kristu a mám zdravý názor o svém znovuzrozeném já, ale sám o sobě vím, že jsem jen padlý člověk a moje tělo je schopné všeho, čeho je schopné tělo kohokoliv jiného. Prvně musíte dojít na svůj konec, než narazíte na počátek Boha. To je mocné. A to se mi stalo 23. března 1968 a okamžitě jsem začal znát Boha způsobem, jakým jsem Ho nikdy předtím neznal.

Jedna z věcí, kterou jsem okamžitě věděl, byla, že Bůh mě miluje úplně nezávisle na tom, co bych si zasloužil. Že Jeho láska vůbec není založená na tom, že bych byl milování hodný. Uviděl jsem, že mě Bůh miluje, protože On je Lásky a ne protože bych byl tak skvělý. Najednou jsem to věděl. A další velká věc přišla, když pominuly ty pocity a už jsem necítil tu "hmotnou" Boží lásku, tak jsem začal řešit, co jsem udělal, že to přestalo, že to odešlo. Zoufale jsem hledal Boha a snažil jsem se přijít na to, jak mě Bůh mohl milovat a ukázat mi svoji lásku, když jsem na tom byl zrovna nejhůř. Když jsem si poprvé v životě uvědomil, že nejsem hoden Jeho lásky, tak tehdy jsem ji zažil. Přemýšlel jsem o tom a nemohl jsem to pochopit. Trvalo mi dva nebo tři roky, než jsem ohledně toho dostal zjevení. A bylo to vlastně tak, že když mě povolali do armády a poslali do Vietnamu, tak to byla asi nejlepší věc, co se mi mohla stát. Musel jsem tam sedět a měl jsem 15 hodin denně nos zabořený ve Slovu. Začal jsem hodně číst Boží Slovo, ale bylo to ze zoufalství - prostě tam nebylo co dělat. Začal jsem Slovo číst a Bůh mi začal ukazovat věci a učil mě věci. A jedno z největších zjevení o Bohu, které mi změnilo život, které jsem po návratu vyučoval, bylo vyučování "Duch, duše a tělo". Začal jsem rozumět tomu, že Bůh je duch - Jan 4:24 - a ti, kdo Ho uctívají, Ho musí uctívat v duchu a v pravdě. Porozuměl jsem, že Bůh mě vidí [jaký jsem] v duchu.

Ze Slova jsem se v 2 Korintským 5:17 naučil, že kdo je v Kristu, je nové stvoření, že staré věci pominuly a všechny věci jsou učiněny nové. A začalo mi to docházet. Bojoval jsem s porozuměním Boží lásce, protože jsem si říkal: "Bože, jak bys mě mohl milovat, protože ani já se nemám rád.

Mám v sobě špatné věci. Bože, jak bys mě mohl takhle milovat?" - Tyhle věci se ptáte, protože vy se díváte na vnějšek. *1 Samuelova 16:7 Hospodin však Samuelovi řekl: Nehleď na jeho vzhled ani na jeho velkou výšku, neboť jsem ho zavrhl, jelikož se nedívám na to, na co se dívá člověk. Vždyť člověk se dívá na to, co má před očima, ale Hospodin se dívá na srdce.* Uvědomil jsem si, že jsem tomu nerozuměl, protože jsem se díval na vnější zjev, díval jsem se na to, co jsem udělal. Díval jsem se na vnějšího člověka a myslel jsem si, že musím být navenek svatý, abych mohl mít vztah se svatým Bohem. Ale při znovuzrození do mě Bůh dal Ducha Svatého. *Efezským 4:24 a oblékněte toho nového člověka, který byl stvořen podle Boha ve spravedlnosti a svatosti pravdy.* - Vidíte? Když se znovuzrodíte, tak již nejste v procesu stát se spravedlivými. Vaše znovuzrozená část byla stvořena svatá a spravedlivá. A Bůh je duch a vidí vás v duchu. A pro vás je těžké uvěřit, že vás Bůh miluje a jak vás vidí, protože vy jdete a podíváte se do zrcadla [a nevidíte, co vidí Bůh]. Vidíte vrásky, šedé vlasy, nepěkné věci a myslíte si: "Bože, jak o mně můžeš říct, že jsem dokonalý?"

Tolik veršů v Písmu mluví o tom, že jsme dokonalí, ale když se podíváte do zrcadla, nebo si vezmete "nedokonalost" vaší duše, vašich emocí, tak si řeknete: "No, ale já nejsem dokonalý... Mám špatné postoje, neodpuštění, strach, obavy, starosti..." Je pro nás těžké Bibli porozumět, protože si neuvědomujeme, že se skládáme ze tří částí, a ta třetí část je duch a je úplně nová. A vy jste v duchu naprosto čistí, spravedliví a svatí, jako Ježíš. *1 Janova 4:17 V tomto došla Boží láska s námi k dokonalosti: abychom měli smělou důvěru v soudný den, poněvadž jaký je on* {mluví se zde o Ježíši}, *takoví jsme i my na tomto světě.* Zde se nepíše, že takoví budeme až někdy tam v nebi. Je zde napsané, že takoví jsme na tomto světě. A dá se tomu porozumět jedině tak, že to nemluví o tom, co předvádíte a podobně. Není zde nikdo, kdo by jednal tak dokonale, jako Ježíš, není zde nikdo, kdo by myslel tak dokonale, jako Ježíš... Mluví se zde o vašem duchu. Vaše znovuzrozená část je stejně spravedlivá, čistá a svatá, jako Ježíš. Duch, který je teď ve vás, je úplně stejný, jaký bude za bilión let. Váš duch se nezmění. Jedna třetina vašeho spasení je již hotová a kompletní. A podle Efeským 1 má duch ve vás právě teď tu stejnou moc vzkříšení, jaká byla použita na vzkříšení Ježíše z mrtvých.

Tohle jsou některé z věcí, které se mi o Bohu začali ukazovat, a díky nim jsem začal Boha poznávat. Spousta lidí, se kterými jsem se tento týden modlil, přijdou a říkají: "No jo, ale já mám takový a takový problém..." Ptal jsem se jedné ženy, co se jí stalo. Říkala, že byla normálně zdravá, a jednoho dne se vzbudila a něco jí bylo - zapomněl jsem co - ale říkala, že tím od té doby trpí. Zeptal jsem se jí: "A co jsi udělala, když ses vzbudila a měla jsi ten problém?" Ona se na mě podívala a říká: "No šla sem přece k doktorovi!" Říkám jí: "No a právě to je problém." - "Jak to myslíš?" - "Nevzala jsi nad tím autoritu a moc. Máš v sobě moc vzkříšení a namísto, abys použila, co ti Bůh dal, tak jsi běžela k doktorovi a hledalas pomoc u lidí." Část jejího problému bylo, že brala tolik léků, že to způsobovalo spoustu vedlejších účinků. Víte, každý lék má v sobě špatné vedlejší účinky, které způsobují další problémy. Viděl jsem v televizi reklamu, kde byl tuším lék proti bolesti hlavy a ve vedlejších účincích bylo uvedené: "Může způsobit průjem, sexuální impotenci, infarkt, smrt." A já si říkám: "To bych si radši nechal tu bolest hlavy." Proč bych si bral prášek, který mně způsobí všechny ty problémy, jen abych se zbavil bolesti hlavy? Radši si tu bolest hlavy nechám! :D

Kdykoliv berete jakýkoliv lék, tak si se svým tělem zahráváte, a co vám v něčem pomůže, to vám jinde ublíží, říkáte si o problémy. Některým z vás se to líbilo. :D Jsou lidé, kteří berou prášky, aby vstali, aby spali, prostě na všechno. Bůh chraň. Potřebujete pouze jedinou pilulku - Evangelium.

Takže ta žena mi odpověděla, že šla k doktorovi. A já jí říkám: "Víš co? Kdybys věděla, že máš v sobě stejnou moc, která vzkřísila Ježíše z mrtvých, tak by ses tak rychle neobracela pro pomoc jinam. Moc vzkříšení v tobě žije centimetry od čehokoliv, s čím máš problém. Proč z ní nečerpáš? Nechej doktory, ať pomáhají lidem, kteří Boha neznají. Ať pomáhají lidem, kteří neznají Boha, všichni jsou přepracovaní..." Nejsem proti doktorům. Pokud by nebylo doktorů, tak by zřejmě všichni křesťané byli mrtví, protože nevěří Bohu. Takže nejsem proti doktorům, jen říkám, ať doktoři slouží

lidem, kteří Boha neznají. Někdo namítne: "Ale já mám ve svém těle nemoc a je mi jedno, co říkáš." - To jste zaměřeni na své fyzické tělo, na fyzickou sféru. Víte, co vás v těle bolí, ale nevíte, kdo jste v duchu.

Když jsem zjistil, že mě Bůh změnil a že v Kristu už nejsem v nějakém procesu, abych se stal svatým, ale byl jsem stvořen ve spravedlnosti a svatosti... Nejsem v procesu přimět Boha, aby mi dal víru, již jsem dostal víru Božího syna, který žije ve mně. Nejsem v procesu, kdy bych se snažil stát způsobilým pro vztah s Bohem. Bůh mě již učinil dokonalého a kompletního v duchovní sféře. Když jsem tomuto o Bohu porozuměl, můj postoj k Němu se úplně změnil. Úplně se změnilo, jak jsem k Němu přistupoval. Umožnilo mi to začít rozumět, jak můžu být spravedlivý. Předtím jsem tomu nerozuměl. Četl jsem v Písmu, že jsem Boží spravedlností v Kristu, *2 Korintským 5:21 Vždyť Toho, který nepoznal hřích, učinil hříchem za nás, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.* 1 Korintským 1:30 říká, že Ježíš se nám stal moudrostí, spravedlností, posvěcením a vykoupením. Věděl jsem o těchto Písmech, ale když sem se podíval do zrcadla, tak jsem si říkal: "Bože, ale já nemůžu být spravedlivý. Jak o mně můžeš říkat, že jsem spravedlivý?" A potom jsem začal rozumět, že Bůh je duch a dívá se na mě v duchu, že změněný [/nový] je můj duchovní člověk. A že nyní k Bohu přicházím jako duch k duchu. A proto nyní můžu směle přistupovat do Boží přítomnosti, a to dokonce i když jsem zhřešil a něco minul. Dokonce i když nejsem [navenek] dokonalý.

Většina lidí se ani nedostala za tyhle dvě první věci, které jsem zmínil. Většina lidí pokud zhřeší, nebo udělají něco špatně, tak je to s nimi jako s jinou ženou, se kterou jsem mluvil asi před rokem. Měla roztroušenou sklerózu, modlil jsem se za ni a zlepšilo se jí to natolik, že mohla vstát a chodit, vyjít i do schodů do patra, vedla si dobře, ale pak to ztratila. A já jsem jí ze všeho nejdřív řekl *Římanům 11:29 Svých darů a povolání přece Bůh nelituje!* - Slovo vám o Bohu řekne skvělé věci, řekne vám, jaký je Bůh úžasný. Někteří lidé si myslí, že Bůh se snadno urazí a naštve. Říkají: "Všichni zůstaňte na místech, ať se nikdo ani nehne, nezarmucujme Ducha Svatého. Nikdo nemluvte a nehýbejte se..." - To je divné. :D Představte si, jak to vypadalo na Ježíšových setkáních. Tam to vypadalo jako by tam byly tři cirkusy najednou. Byly tam hloučky farizeů, ti křičeli: "To je z ďábla! On vymítá demony ve jménu Belzebuba..." Jinde se manifestovali démoni a pak tam byli děti, novorozeňata a lidé tam byli 3 dny! A garantuji vám, že za tu dobu určitě někdo musel jít na záchod. :D Neměli tam lavice nebo židle, neustále se někdo pohyboval. Byly tam tisíce lidí, ale Ježíš ani Duch Svatý nebyli dotčeni, že někdo zakašlal, pohnul se, nebo odešel. Lidé takové věci říkají, protože Boha neznají. Trošku jsem odbočil od tématu. Co jsem chtěl vlastně říct? Aha.

Takže jsem té ženě řekl: "Bůh svých darů nelituje! Bůh se neurazí a neodejde, neztratila jsi to. Ta samá moc, která v tobě jednala před rokem, je stále v tobě, jen ji nepoužíváš." A říkám jí: "A pravděpodobně jsi v odsouzení, že ses nechala rozptýlit a přestala chodit vírou." A ona mi to potvrdila, takže jsem jí potom sloužil. Ale Bůh není takový. Bůh není jako lidé, kteří se hned urazí nebo naštvo, jako: "Uděláš špatně jedinou věc a jsi vyřízený, už ti nebudu žehnat..." Ne, Bůh je dobrý Bůh a jeho moc nikdy nepřichází a neodchází. Vy přicházíte a odcházíte. Vy si jí možná nejste vědomí, žijete nahoru, dolů, ale Bůh se nemění. Bůh je vždycky stejný! A tohle o Bohu neví většina lidí. Jak je možné, že je takový? Jak se ke mně může Bůh chovat neustále stejně, když já jsem nestálý? Protože Bůh je duch a On se na tebe dívá v duchu a v duchu jsi spravedlivý, čistý, svatý. Když jsem toto o Bohu zjistil, tak mi to dalo novou smělost přijít do přítomnosti samotného Boha, abych mohl přijmout milost a pomoc v čas potřeby. Ne, když jsem udělal všechno správně, ale i když jsem udělal všechno špatně, tak můžu před Bohem směle přijít, a stále jsem ve svém duchu spravedlivý a čistý. Lidí, tím se mi otevřela spousta věcí. Změnilo mi to úplně všechno.

Jedna z dalších věcí, ve kterých jsem při té události získal porozumění, byla, že ve Starém zákoně s lidmi Bůh jednal na základě jejich skutků/činů. V Bibli o tom máme příklady, jako třeba *Izaiáš 59:1 Hle, Hospodinova ruka není krátká, že by nezachránil, ani jeho ucho není zalehlé, že by neslyšel, ale vaše nepravosti se staly hradbou mezi vámi a vaším Bohem.* A nacházel jsem

podobná místa v Písmu, která se zdála být protichůdná tomu, že jsem nyní znovuzrozený a že jsem spravedlivý, svatý a čistý, posvěcený a že jsem navždy dokonalý. O tom mluví Židům 10 verše 10-14.

Viděl jsem ty zdánlivě si odporující věci a nerozuměl jsem jim. Ale Bůh mě vedl k porozumění a odtud vzešlo moje vyučování "Skutečná Boží přirozenost". - Uviděl jsem, že ve Starém zákoně se jedná o znovuzrozené lidi, jejichž duch byl mrtvý, takže s nimi Bůh jednal na základě jejich vnějších skutků, podobně, jako jednáme s [neposlušnými] dětmi. Nemůžete sedět se založenými rukama a čekat, až dítě bude dostatečně vyspělé a budete se s ním moct domluvit. Potřebujete je zastavit v děláních špatných věcí hned na počátku. Takže jednoletému řeknete: "Udělej to ještě jednou a dostaneš." A možná ani netuší, že existuje Bůh, ďábel, nebe a peklo, ale příště, když jim ďábel řekne: "Běž a vezmi bratrovi tu hračku.", tak mu řeknou: "Ne!", protože se bojí trestu. Takto to bylo ve Starém zákoně. Vidíme Boží hněv, malomocenství, anděl za noc zabil 186 tisíc lidí a další věci... A lidé to vidí a myslí si: "No jaký ten Bůh tedy asi je?" Bůh to udělal, aby zkusil lidi zastavit, aby se nevydávali hříchu. Skrze strach z trestu omezoval působení hříchu, ale na úkor větší míry odsouzení, vědomí hříchu a nehodnosti, což byly negativní vedlejší účinky, jako u toho léku, o kterém jsme mluvili.

Bůh nám před znovuzrozením dal lék, který sice řešil jeden problém, ale způsoboval jiné problémy. Lidé začali mít z Boha strach a získali o Něm špatnou představu. Ale když se znovu narodíte, tak nyní je to jinak. Bůh vás vidí v duchu a Zákon byl již naplněn. Zákon již neplatí, Bůh již s námi takovým způsobem nejedná. Je ale jen velmi málo lidí, kteří tomuto rozumí. Většina lidí se stále snaží přicházet k Bohu se Starozákonním myšlením. Pokud bych měl čas, mohl bych vám o tom v knize Židům ukázat silné věci. Je tam napsané, že dochází tedy jednak ke zrušení toho předchozího přikázání pro jeho slabost a neúčinnost. To slovo zrušení tam má význam "jako by nikdy neexistoval", zrušení znamená "úplné zničení".

Zákon byl vymazán, přibit na kříž. Vy už k Bohu nemáte přistupovat na základě Zákona ve Starém zákonu. Někomu to může urazit a může říkat: "Bratře, ale já věřím, že stále musíš dodržovat 10 přikázání." Opravdu? A co přikázání, že musíte dodržovat a světit sobotu? Křesťané nesvětili sobotu, ale dodržují neděli - a to není sobota. A všichni adventisté sedmého dne teď jásají: "Ano!" Víte ale, že pokud dodržujete sobotu, stejně to není sobota, o které mluví Bible? Sobota - den odpočínutí - je předobraz vztahu s Bohem. Koloským 2:16 a 17 říká, že ty věci byly jen stínem toho, co mělo přijít, ale skutečnost je v Kristu. Židům 4 mluví o tom, čeho byla sobota předobrazem - že nyní to je vztah s Bohem, do kterého vstoupíme. Pokud zachováváte nějaký den, kdy nepracujete, a myslíte si, že tím zachováváte sobotu, tak potom sobotu stejně nedodržíte.

Říkám to, protože se dnes stále najdou lidé, kteří říkají, že stále musíte zachovávat 10 přikázání. Ale přitom se sobota nedodržíte... Pokud věříte, že musíte zachovávat sabat, tak potom budete muset udělat zásadní změny, protože sabat je jedním z přikázání. Ty přikázání nejsou špatná, stále jsou pravdivá, ukazují na Boží dokonalý standard, a já neříkám, že jsou k ničemu. Myslím, že je skvělé je mít pověšené na zdi, protože vám to ukazuje, jaký je Boží standard morálky, ale my k Bohu nepřistupujeme na základě našich vnějších skutků, my k Bohu přistupujeme na základě naší víry v Ježíše. A jakmile svou víru vložíte v Ježíše, tak On z vás udělá nové stvoření a k Bohu přicházíte v duchu a v pravdě. Ne v těle a ne na základě vašich skutků a zásluh.

Takže jsem doposud zmínil 3 věci, které o Bohu zjevuje Slovo, a které vám pomohou Ho znát. První věc - potřebujete skončit se svojí samospravedlností, zanechat své samospravedlnosti a být nalezeni v Něm, majíce spravedlnost z víry. Musíte rozumět, že když se znovuzrodíte, tak je proměněn váš duch a v duchu jste dokonalí a svatí a jste schopní beze strachu přijít do Boží přítomnosti, protože jste Jeho dílem, Jeho spravedlností, a byli jste stvořeni ve spravedlnosti a svatosti. Tohle vám pomůže porozumět tomu, jak s vámi teď Bůh může jednat podle milosti, namísto podle soudu. Protože v duchu jste stejně svatí, jako je Ježíš, a Bůh s vámi už nejedná

podle Zákona. Zákon se věnoval pouze vnějšku člověka, ale Bůh s vámi nyní jedná podle toho, kým jste v Kristu. Pokud porozumíte těmto třem věcem, pokud nad nimi budete meditovat, tak vám garantuji, že to úplně změní váš vztah k Bohu.

Musím zmínit ještě jednu věc, o které věřím, že to je překážka číslo 1, doktrína číslo jedna, v Těle Kristově, která dělá nejvíc škody. Je to "Boží svrchovanost." Někteří lidé zde se právě hluboce nadechli. "Boží svrchovanost, to je přece základní doktrína, všichni věří, že Bůh je svrchovaný!" Já souhlasím, že Bůh je svrchovaný, ale musíte slovo svrchovanost používat podle definice svrchovanosti. Svrchovaný znamená: "Mít nejvyšší hodnost, moc a autoritu. Být nejvyšší autorita, být nezávislý." Pokud pojmem Boží svrchovanost míníte to, co bylo právě z definice svrchovanosti jmenované, pak jsem 100% pro Boží svrchovanost. Ale náboženství razí jiný význam svrchovanosti, který znamená, že Bůh řídí všechno, co se děje, a že se neděje nic, aniž by to Bůh neschválil/nedovolil. A to není pravda! To je v protikladu s tím, co říká Boží Slovo. A tato doktrína zabíjí vztah s Bohem. Pokud si myslíte, že Bůh je zodpovědný za všechny hrozné a shnilé věci, které se na tomto padlém světě dějí, pokud si myslíte, že nikdo nezemře, dokud na něj nepříjde řada, a že to byl Bůh, který rozhodl, aby ten člověk zemřel, pokud věříte, že se nikdo nerodí s vrozenou vadou, pokud nevěříte, že na světě jsou nemoci a problémy, ale dějí se pouze věci, které Bůh dovolí/dopustí, tak potom nebudete mít s Bohem dobrý vztah. Protože budete Bohu připisovat věci, které jsou zlé a od ďábla. A garantuji vám, že budete mít o Bohu špatnou představu a bude to bránit vašemu vztahu s Ním.

Nedávno jsem dostal email od někoho, kdo zanevřel na Boha, nenáviděl Ho, odešel od Něj a byl vůči Bohu ve vzpouře, protože prožil zlé věci a v církvi mu říkali, že to udělal Bůh. Od té doby se vzdaloval od Boha, dokud neslyšel moje vyučování o Boží svrchovanosti. Zjistil, že Bůh je dobrý Bůh, a vrátil se k Bohu. Dneska je bezpočet lidí, kterým náboženství Boha zkreslilo a špatně reprezentovalo. Říkají: "To Bůh stojí za teroristickými útoky v Americe, to je Boží soud na Ameriku. Bůh může za rostoucí ceny benzínu. Bůh dělá ty věci a trestá nás, protože jsme ze škol odstranili modlitbu." - Tohle není správné reprezentování Boha. Někteří lidé namítnou: "Ale nic se přece nemůže stát, aniž by to Bůh dovolil." A to se jako satan musí Boha prosit o svolení? To není pravda! Pokud chcete víc, mám ohledně toho spoustu vyučování, jak jsem již zmiňoval, tak vyučování "Skutečná Boží přirozenost" vám to pomůže objasnit, případně mám i další vyučování.

Dám vám alespoň jeden příklad. *2 Petrova 3:9* říká: "*Bůh nechce, aby někteří zahynuli, ale aby všichni došli k pokání.*" To je celkem jasné, ne? Bůh nechce, aby někdo zahynul a šel do pekla. Boží vůle je, aby byli všichni zachráněni a došli k poznání pravdy. Ale přitom Ježíš říká: "těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málo je těch, kdo ji nalézají." Bůh říká: "Vyberte si." Boží vůle není, aby kdokoliv zahynul, ale přitom jdou lidé do zahynutí. Ne protože by to Bůh dovolil/dopustil. Bůh vám dal na výběr. A pokud si nevyberete život, potom vás satan zničí. Lidé jdou do pekla a Bůh to nedovolil, ani si to nepřál. Vy jste to dovolili. Bůh dovoluje, co vy dovolíte.

Chodím na pohřby a udivuje mě... Vzpomínám si na jednoho člověka, který měl mluvit na setkání "Podnikatelů zvěstujících plné evangelium" a právě se vrátil z pohřbu. Já jsem na tom setkání měl chvály. Ten člověk přišel a říká, že na tom pohřbu právě mluvil na Římanům 8:28, kde je napsané, že těm, kteří milují Boha, všechny věci napomáhají k dobrému, totiž těm, kteří jsou povoláni podle jeho předsevzetí. Právě se vrátil z pohřbu dvou dospívajících, kteří zemřeli při autonehodě. Byli napití a na drogách, jeli za deště po kluzké silnici, nevybrali zatáčku, narazili do telefonní budky a oba zemřeli. A kázal o tom, že víme, že Bůh má se vším záměr, že všechny věci působí k dobrému, že to udělal Bůh... Opravdu mě naštvalo, že říkal, že Bůh způsobil, že se ti dva dospívající zabili. Bůh je nezabíjí!

Někdo namítne: "No ale bez Božího svolení by přece nemohli zemřít!" Bůh není ten, který může za smrt. Bůh nám řekl, abychom ze stromu poznání dobrého a zlého nejedli, protože v den, kdy z něj budeme jíst, zemřeme. Bůh nás varoval, řekl nám: "Nedělejte to." Bůh nedal smrt na tuto Zemi,

my jsme ji sem přivedli. A v Židům 2 je napsané, že satan má moc smrti. Bůh věci neřídí, Bůh v nebi nemá kalendář, kde by měl vyznačený den, kdy přijde ten váš den. Bůh každému zaslíbil 70 let a kdo je silný, může klidně 90 let. Pokud zemřete dříve, tak vám život ukradl satan. Znamená to, že byste šli do pekla? Ne, to ne. Znamená to, že jsme ve válce a lidé jsou zabíjeni. Neříkám, že když někdo zemře předčasně, tak si ho satan bere do pekla. Ale říkám, že jim satan ukradl život [na této zemi]. Bůh umožnil každému z nás minimálně 70 let. To není maximum, to je minimum. Takže pokud zemřete dřív, tak vám satan ukradl život, nějak vás dostal. A většina z nás s ním naneštěstí spolupracuje. Takže je to satan, kdo krade, zabíjí a ničí. Bůh neřídí/neovládá váš život a všechno co se děje.

Viděl jsem v televizi svědectví jedné ženy. Svědčila o tom, jak ji a její dceru někdo unesl, zavlekl je někam na venkov, obě znásilnil, potom je položil na zem a každou střelil do hlavy. Její dcera zemřela a ona to nějak přežila a v tom pořadu říkala: "Víme, že Bůh má se vším plán, že Bůh si takové věci používá, že z toho má Bůh slávu..." - To je strašné! Je strašné tohle Bohu připisovat! Pokud bych je znásilnil a zavraždil já, tak na Zemi neexistuje civilizovaný národ, který by mě za to nestíhal a nenesl bych následky. A něco podobného máme dokonce i ve smlouvách, že jste pojištěni proti všemu, kromě "Božích zásahů" jako tornáda, hurikány... A viníme z těchto věcí Boha. Žijeme v padlém světě a pád jsme způsobili my, ne Bůh. My jsme tuhle Zem vydali satanu a tragédie a špatné věci se nedějí, protože by je působil Bůh, ale protože my jsme to ďáblu dovolili. A satan chodí jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltil. Všechny tyhle věci dělá satan. Bůh nám řekl, abychom se Mu poddali - *Jakub 4:7 Poddejte se tedy Bohu, vzepřete se ďáblu a uteče od vás.* Pokud by za vším stál Bůh, potom by to byly nesmyslné pokyny. Pokud by satan nemohl nic udělat, pokud by satan byl Boží posel a nemohl nic, bez Božího svolení, tak proč byste se mu vlastně vzpírali?

Víte, pokud opravdu propagujete, že Bůh všechno řídí, tak pokud berete léky a chodíte k doktorům, abyste byli zdraví, tak jste pokrytci! Proč se snažíte uniknout Boží vůli, pokud vám tu nemoc dal Bůh? Pokud opravdu věříte a trváte na tom, že Bůh všechno řídí, tak proč se vzpíráte nemoci, když byste nemohli být nemocní, aniž by to Bůh nedovolil? Proč byste se vzpírali démonickým věcem? Nechte v sobě jednat demony, protože by přece nemohli přijít a něco dělat, aniž by to Bůh nedovolil/nechtěl. Proč byste chodili k volbám a vůbec se o cokoliv snažili, protože přece všechno co se děje je Boží vůle? Lidé, kteří propagují a vyučují, že Bůh všechno řídí, nejsou důslední/konzistentní. Právě jsou na mě zde zřejmě někteří lidé pěkně naštvaní. :D A vždycky, když tohle kážu, tak za mnou chodí náboženští lidé a říkají: "Ty jsi od ďábla! Co říkáš, není od Boha, ale od ďábla!" A já to na ně otočím a říkám jim: "Podívejte, vezměte si vaše učení - nemohl bych tyhle věci říkat, pokud by Bůh nechtěl, abych je říkal!" :D Víte, oni musí někde udělat hranici a většinou je to právě přede mnou. :D "Ty jsi od ďábla!" - Nemůžu být od ďábla, Bůh mě musel inspirovat, abych tohle mluvil, protože je přece svrchovaný a nic se nemůže stát, aniž by to Bůh chtěl/dovolil! :D Je to nekonzistentní. Nemůžete bez výjimek, kliček a výmluv propagovat doktrínu "Boží svrchovanosti" ve smyslu, že Bůh všechno řídí. Ale můžete jednoduše aplikovat doktrínu, kterou učím já - pokud je to dobré, je to od Boha, pokud špatné, tak je to od ďábla. Bůh všechno neřídí, vy máte na výběr. Démoni zde dělají věci a vy máte na výběr.

Bůh dovolí všechno, co dovolíte vy. Když jsem tomuhle porozuměl, tak to změnilo můj život. Také jsem předtím učil to démonické učení, že Bůh všechno řídí. A viděl jsem kvůli tomu umírat lidi. Kamarád mě a mé ženy se modlil a prosil, aby měl leukémii, aby tak mohl oslavit Boha, a zemřel na ni. Viděl jsem kvůli tomu učení umírat lidi. Ale díky Bohu jsem poznal, že to není pravda a pomohlo mi to opravit si, že Bůh mého tátu nezabil. Bůh nezabil ani jiné lidi. Když vidím, že někdo zemřel, tak vím, že za to Bůh nemůže a že to ani nijak nezpůsobil. Někdo namítne: "Ale oni se modlili a věřili za uzdravení..." - Vy nevíte, co se odehrává v srdci člověka. Jednou jsem se modlil za jednoho člověka a byl jsem si jistý, že věří Bohu, ale stejně zemřel. Později se našel jeho deník a psal tam: "Vím, že se můj stav zlepšuje, Bůh mě uzdravuje, ale já jsem už unavený a chci jít

domů, takže umřu. Ale kvůli lidem budu neustále říkat správné věci, protože by to nepochopili. Ale nechávám tento zápis, aby lidé věděli, že jsem prostě skončil a šel domů." My jsme to nevěděli a než se našel tento záznam, tak z toho byli všichni rozčarování. Vy nevíte, co se v člověku odehrává. Jsou lidé, o kterých si myslím, že nezemřou a oni zemřou. Ale já vím, že je Bůh nezabil, že Bůh neřídí smrt. V uzdravení je zapojená spousta faktorů. Jsou věci, které ve svém životě dovolíme, které nám můžou bránit, abychom přijali sami pro sebe uzdravení. Ale došel jsem k tomu, že jsem si uvědomil, že Bůh je opravdu dobrý Bůh! Bůh pro nás chce pouze dobré věci.

V Jakubovi 1 je napsané: "nemylte se" - a právě v té věci, o které píše, se Tělo Kristovo mýlí nejvíce. *Jakub 1:16 Nemylte se, moji milovaní bratři! "Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry a přichází od Otce světla, u něhož není žádná proměna a ani stín posunu."* - Ten výraz "žádná proměna" znamená, že nejsou žádné výjimky, nikdy to nemůže být jinak. Pokud si myslíte, že Bůh vám dává nemoci, že Bůh dovolí nemoc, protože jste se nechovali a nedělali, co jste měli, že vás tím chce něco naučit, nebo vás chce potrestat, tak potom nebudete nikdy uzdraveni. Musíte vědět, že uzdravení je Boží vůle, musíte věřit, že když se modlíte, tak se modlíte v souhlasu s Ním, podle Jeho vůle. Protože pokud to nevíte, tak se musíte modlit jednu z těch modliteb: "Pokud by to byla tvoje vůle..." - A to je nebiblická modlitba! Někdo namítne: "Ale Ježíš se tak modlil!" - Ne, tohle nikde v Písmu nenajdete. Možná leda tak ve standardním převráceném překladu, který někteří z vás používají. Ježíš se nemodlil: "Ó Bože, pokud by to byla tvoje vůle... Co chceš, abych udělal? Pokud by to byla tvoje vůle, tak mi dovol se vyhnout kříži..." - Ne, Ježíš VĚDĚL, co byla Boží vůle! Ježíš říká: "Bože, vím, že chceš, abych udělal tohle, ale pokud by to bylo možné, ať ten kalich nemusím pít, ale poddávám se tvou vůli." - Tohle je úplně něco jiného, než říkat: "Kdoví, co je Boží vůle... Pokud by to byla tvoje vůle..." - kdy prostě svoji modlitbu hodíte do placu a čekáte, co Bůh udělá. Ježíšova modlitba byla úplně jiná, byla to modlitba podřízení se, kdy Boží vůle byla jasná a kdy Ježíš říká: "Ne moje vůle, ale Tvoje vůle." To je úplně něco jiného, než dělají lidé, kteří se modlí a říkají: "Pokud by to byla tvoje vůle."

Jakub 1:5 Jestliže se pak někomu z vás nedostává moudrosti, ať ji žádá od Boha, který štědře dává všem a nic nevyčítá, a bude mu dána. ⁶Ať však žádá ve víře a nijak nepochybuje, neboť ten, kdo pochybuje, je podobný mořské vlně, hnané a zmítané větrem. ⁷Ať se takový člověk nedomnívá, že od Pána něco dostane; ⁸ takový muž má rozdvojenou mysl a je nestálý na všech svých cestách. - Pokud pochybujete, že Bůh chce, abyste byli zdraví, pokud pochybujete, že Bůh chce zachránit vaše manželství, pokud pochybujete, že Bůh chce, abyste prosperovali, pokud pochybujete, že vám Bůh chce dát emoce, pokoj, radost, pokud o něčem pochybujete, tak nic nedostanete. Musíte vědět, co je Boží vůle! A Boží vůli nám zjevuje Boží Slovo.

Takže jsem dnes zmínil čtyři věci a garantuji vám, že tyhle věci můžou radikálně změnit váš vztah s Bohem. A v Božím Slovu jsou stovky a stovky věcí, které nám odhalují Jeho přirozenost, charakter a to, kdo a jaký je. Ale tyhle čtyři věci jsou základem ke změně vašeho života. Prvně musíte přestat spoléhat a věřit ve svoji dobrotu/skutky, uvidět svoji nehodnost a nedostatečnost v porovnání s Bohem, než začnete rozumět, jak dobrý Bůh je, když vám odpustil. Další věc je, že potřebujete rozumět, že při znovuzrození je proměněn váš duch, že vy jste duch [a ne tělo], že Bůh je duch a dívá se na vás ve sféře ducha. - Musíte tomu porozumět. Pro mě to byl klíč, který mi odemkl celé Boží Slovo a je to nejdůležitější zjevení - duch, duše, tělo. Potřebujete tomu porozumět a potom potřebujete porozumět, že je rozdíl mezi tím, jak Bůh jednal s lidmi ve Starém zákoně a jak s nimi jedná v Nové smlouvě. Rozdíl spočívá hlavně v novém narození, a že jsme nyní osvobozeni od Zákona. Zákon byl zrušen a zanikl a vy se potřebujete modlit, vztahovat k Bohu a jednat podle Nové smlouvy, ne podle Starého zákona. A nakonec musíte přestat používat tu výmluvu, že "Bůh je svrchovaný" ve smyslu, že všechno řídí. Potřebujeme si uvědomit, že Bůh není ten, kdo zde dělá neplechu, ale je to proto, že lidé mají na výběr a my zde děláme neplechu. Musíte si uvědomit, že Bůh nestojí za žádnou tragédií, která se ve vašem životě stala, že to je dílo satana.

Myslím, že někdy se satan učí od nás. Ne všechny špatné věci, které se dějí, jsou přímým ďábovým působením. Myslím, že někdy si ďábel říká: "Člověče, na to bych nikdy nepřišel, ty si tak úžasně sám ničíš svůj život..." Takže za tím jste buď vy, ďábel anebo kombinace obou, ale za špatné věci ve vašem životě nemůže Bůh, ani nejsou od Boha. V tom musíte mít jasno a musíte mít jasno v tom, že Bůh je dobrý Bůh! Musí vám být jasné, že Ježíš přišel, aby nám dal život a to hojnost toho života. A ďábel je ten, kdo krade, zabíjí a ničí. A pokud v tom začnete mít zmatek, tak se pak otvíráte ďáblu.

Pokud bojujete ve válce proti nepříteli a nepříteli se vás nějak povede přesvědčit, že ho vlastně poslala vaše vláda, aby vám pomohl, takže vy nepřítele pozvete do svých pevností, dáte mu ke všemu přístup a budete si myslet, že je váš přítel, tak to se bude nepříteli moc líbit. Zabije vás a zničí vás. A přesně tohle satan dělá. Jsou lidé, kteří si myslí: "Tahle nemoc je od Boha, a nějak mě díky tomu činí lepším člověkem, že nesu tuhle nemoc a tento trest..." Nebo si myslí, že to je Boží hněv na nich. Ať už tak či onak, prostě to přijímají a akceptují, přitom Bible říká, že se ďáblu máte vzepřít.

Matouš 11:12 Ode dnů Jana Křtitele až dosud je království Nebes vystaveno tlaku a ti, kdo se do něho tlačí, je uchvacují. Musíte se začít tlačit, musíte se dostat na místo, kdy víte, co je od Boha, co je od ďábla a vybrat si, co je od Boha, a vzepřít se tomu, co je od ďábla. Musíte "uchvacovat násilím". Tohle jsem říkal té ženě, jak se probudila, něco jí bylo a tak šla k doktorovi. Říkal jsem jí: "A proč jsi nad tím nevezala autoritu? Proč jsi tomu nepřikázala? Proč jsi něco neudělala?" Většina lidí nic z toho neudělá, protože neví, co v duchu mají. Jsou zmatení a myslí si: "No, tohle by se nestalo, pokud by to Bůh nedovolil..." - Ale všechny takové věci prostě zničí váš vztah s Bohem. Musíte vědět, že Bůh to již dokonal, že již svoji moc vložil do vás, že vám řekl, abyste se poddali Bohu, vzepřeli ďáblu. Takže první věc, kterou byste měli udělat, když se stane něco špatného, je říct: "Tohle je od ďábla, nepřijímám to, vzpírám se tomu, odmítám to mít." Poddáte se Bohu, vzepřete se ďáblu a on od vás uteče.

Ale když se něco stane, tak spousta z nás namísto toho spustí: "Ó to bolí... Doktor mi řekl, že mám plicní emfyzém... Že mám..." - A vy si to pojmenujete, přijmete a ještě si to vyznáváte, je to vaše, máte to... Tohle není vzepření se. Vzepřít se neznamena, že ležíte v posteli, polykáte prášky, koukáte na televizi a říkáte: "Já čekám na Boha..." - Takhle se ďáblu nevzpíráte. Musíte si uvědomit, že máte autoritu a moc, musíte se proti té věci postavit, něco udělat... Amen?

Mohl bych pokračovat a sdílet s vámi další věci, ale tyhle čtyři věci, o kterých jsem mluvil, můžou úplně proměnit váš vztah s Bohem. Mě trvalo asi 30 let, než jsem je zjistil. A vy jste je možná dneska slyšeli, ale úplně jste je nepochopili. Chci vás povzbudit, abyste si poříдили záznamy, případně věci, které jsem zmínil, protože pokud si to prostudujete - a já si nemyslím, že bych již poznal všechno a dorazil do cíle, ale alespoň jsem na cestě. A řeknu vám, že můj život je úplně jiný, než býval, a sdílím s vámi věci, které mi převrátily život. Tyhle věci způsobily, že můj vztah s Bohem začal fungovat a může fungovat každému z vás. A chci vás dnešní večer povzbudit, abyste namísto chtění Božího doteku nebo uzdravení, abyste se mohli vrátit a být stejní, jako předtím, tak vás chci povzbudit, abyste uchopili tyto pravdy a přišli k poznávání Boha jako duch ducha skrze Boží Slovo a dovolili mu ve vás pracovat. A potom se nebudete muset starat o uzdravení, vysvobození, prosperitu, o pokoj a radost, ale všechny ty věci na vás přijdou a přemůžou vás. A to je skvělé.

Bojujeme, jsme ve válce, ale spousta z nás se chová, jako by byl mír. Žijeme v padlém světě a potřebujeme Boha znát, potřebujeme tyhle věci znát a mít v nich jasno. Amen? Sláva Bohu!

Otče, děkuji Ti za tyhle pravdy. Děkuji Ti za to, co jsi udělal v mém životě. Děkuji Ti za způsob, jakým Slovo změnilo můj život. Děkuji Ti Ježíši, že sis mě vybral, že ses mi dal poznat. Otče, modlím se za tyto lidi, aby jim Duch Svatý svědčil o věcech, o kterých jsem mluvil, prosím, abys lidem pomohl uspořádat/upravit myšlení a porozumění. Otče, aby lidé byli motivováni jít do Slova

a zjistit, zda je pravda, co říkám. Otče, aby šli do Slova a založili věci na základě toho, co Tvoje Slovo odhaluje.

Otče, modlím se za lidi, kteří se na mě dnes naštvají, protože jsem vyvrátil jejich doktríny, modlím se, aby je Duch Svatý přitahoval k Božímu Slovu, aby si případně sehnali nějaké materiály, aby byli schopní slyšet, poslechnout si to a posoudit, zda to je pravda nebo ne. Děkuji Ti Ježíši. Věřím, že díky tomuto vyučování budou změněny lidské životy a začneme Tě znát a činit tě známým druhým lidem. Děkuji Ti nebeský Otče. My se shodujeme a přijímáme to. Modlíme se Jakuba 1 a s krotkostí přijímáme zaseté slovo, které má moc spasit naše duše. Otče, pokořujeme se a vyvyšujeme Tebe a Tvoje Slovo, a já věřím, že tohle zde dnes mění lidské životy. V mocném jménu Ježíš. Amen.